

χεζούρα

χεζούρα, η, ουσ. [<χέζω + κατάλ. -ούρα], επιτακτική ανάγκη για αποπάτηση: «είχα τέτοια χεζούρα, που μόλις και μετά βίας πρόλαβα να μπω στην τουαλέτα».

- με πιάνει (η) χεζούρα, **α.** νιώθω μεγάλη ανάγκη για αποπάτηση: «μ' έπιασε τέτοια χεζούρα, που λίγο ακόμα και θα τα 'κανα απάνω μου». **β.** ενεργώ με μεγάλη βιασύνη: «όλη τη μέρα τεμπέλιαζε και τώρα τον έπιασε η χεζούρα να τελειώσει τη δουλειά». Από την εικόνα του ατόμου που, όταν έχει μεγάλη ανάγκη για αποπάτηση, σπεύδει με μεγάλη βιασύνη να κλειστεί στην τουαλέτα. Συνών. με πιάνει (η) πρεμούρα (α) / με πιάνει (η) φούρια ή με πιάνουν (οι) φούριες / με πιάνει κόψιμο (γ).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας